

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Κάποιος είπε ότι ένα σπίτι χωρίς βιβλιοθήκη είναι σαν ένα δωμάτιο χωρίς παράθυρα. Σκεφτείτε, λοιπόν, πώς θα ήταν ένα σχολείο χωρίς βιβλιοθήκη. Εμείς οι μαθητές του 6^{ου} Δημοτικού Σχολείου Χαλανδρίου νιώθουμε τυχεροί και υπερήφανοι που έχουμε πλέον τη δική μας βιβλιοθήκη.

Όταν ήρθα στο σχολείο δε γνώριζα καν ότι το σχολείο μας είχε βιβλιοθήκη. Ο χώρος που προοριζόταν γι' αυτήν ήταν στην ουσία μια αποθήκη. Όταν μας είπαν ότι θα ανακαινιστεί και θα οργανωθεί, ο ενθουσιασμός μας ήταν μεγάλος. Με μεγάλη χαρά εκδηλώσαμε ενδιαφέρον για την ομάδα εργασίας που θα αναλάμβανε να τη στήσει και να την οργανώσει από την αρχή. Εγώ και οι συμμαθητές μου μαζί με μια ομάδα μαθητών από το αγγλόφωνο σχολείο Camrion αναλάβαμε να βγάλουμε από τις κούτες τα βιβλία που ήδη υπήρχαν και αυτά που μας δώρισαν, να τα καθαρίσουμε και να τα τοποθετήσουμε στα ράφια. Η ταξινόμηση των βιβλίων έγινε ανάλογα με το περιεχόμενο και τις ηλικίες των μαθητών στους οποίους απευθύνονταν. Ήταν μια πολύ ευχάριστη διαδικασία που μας έκανε να αισθανόμαστε πολύ χρήσιμοι και δημιουργικοί.

Στο μεταξύ, οι τοίχοι βάφτηκαν με ωραία χρώματα, τοποθετήθηκε μοκέτα στο πάτωμα κάνοντας τον χώρο ζεστό και φιλόξενο και μπήκαν κουρτίνες στα παράθυρα.

Είμαι πολύ χαρούμενος που το σχολείο μου έχει έναν τέτοιο χώρο. Τώρα μπορώ να μπαίνω στη βιβλιοθήκη και να ταξιδεύω στον κόσμο των βιβλίων, να χαλαρώνω, να ζωγραφίζω και να παίζω ακόμα και επιτραπέζια.

Γιατί... αν τα πουλιά έχουν φτερά, τα παιδιά έχουν βιβλία...!

Α.Π.